



El Sr. Bisbe beneeix una casa d'acollida per a persones sense sostre



El dissabte dia 15 de desembre, Mons. Saiz Meneses inaugurà i beneí una llar construïda per a l'atenció de persones amb risc d'exclusió social, propietat de la Fundació Busquets. Hi assistiren els membres del Patronat de la Fundació, la M. Provincial de les Filles de la Caritat i persones vinculades amb la institució. La nova llar s'anomena *Casa Joan Pujals i Vallhonrat*, en reconeixement a l'anterior president de la Fundació. Està formada per 5 pisos que, amb els existents, suposaran un total de 19 places. El Sr. Bisbe va cloure els diversos parlaments i beneí els pisos.

GLOSSA

Una carta dels Reis

Diada de Reis. Tal dia com avui, l'any passat, una nena de deu anys i el seu germà de set es llevaren de bon matí i anaren de dret cap al lloc on els Reis els deixen habitualment els regals. Observaren que la gallada amb aigua per als camells era buida i la caixa de galetes que havien deixat per als Reis i els acompanyants, mig buida. S'endugueren, però, una sorpresa en trobar una carta signada pels tres reis que, entre altres coses, deia: «[...] Ens ha agradat molt l'escrit que lliuràreu al patge. Ens expliqueu que estúdieu força, que no us baralleu i que feu cas als pares. Veiem que sou mesurats a l'hora de demanar coses perquè us han explicat els pares i a l'escola que hi ha famílies que no tenen prou menjar perquè els pares s'han quedat sense feina. Comenteu també que a la parròquia han recollit aliments i que amb el vostre germà gran, que ja té setze anys, hi portàreu unes bosses de queviures [...]. Nosaltres us hem escrit per dir-vos que us hem deixat unes quantes coses —potser no totes les que de-

manàveu—, perquè ja sabeu que hem d'arribar a tots els nens i les nenes i perquè aquest any tenim menys diners. Confïem que us faci contents el que us hem pogut deixar. Quan acabin les festes de Nadal, seguiu ajudant les famílies que passen dificultats. No demaneu més del que necessiteu, aprofiteu el que teniu, no sigueu exigents i seguiu ajudant els que ho passen malament». El germà gran, de setze anys, somreia amb satisfacció mentre llegien la carta...

Déu ha fet brillar un estel durant les festes de Nadal. Cadascú sap quan l'ha vist i què ha sentit en el seu cor. És l'estel de Jesús infant que ens convida, a petits i grans, a seguir caminant, a ser millors, a compartir, a estimar, a donar, a viure amb més plenitud, a sortir de la mediocritat de la vida sense al·licients... «Hem vist com s'aixecava la seva estrella» (Mt 2,2). Convé fer com els mags, no abandonar, superar entrebancs, seguir l'estel i, com ells, donar estimant.

Enric Puig i Jofra, SJ

Déu et crida a ser capellà?

El Seminari de Terrassa ofereix unes trobades en un ambient de pregària per ajudar a discernir i amb espai de diàleg per a compartir inquietuds i dificultats vocacionals amb d'altres joves que es plantegen el seu futur vocacional. Un espai per a conèixer millor què és ser capellà i què és el Seminari. Propera trobada: Dissabte dia 12 de gener al Seminari (Al costat de l'estació dels FGC de Valldoreix). Informació: tel. 636 305 214.

ANEU MAR ENDINS

Avui tot el món és terra de missió

El darrer Sínode dels Bisbes sobre la nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana, celebrat a Roma el propassat mes d'octubre, assenyalava tres línies pastorals per a l'Església. La primera fa referència a una preparació i una pedagogia adequada dels sagraments de la iniciació cristiana.

En aquest comentari desitjo referir-me a la segona línia assenyalada pel Papa: «L'Església —va dir textualment— té la missió d'evangelitzar, d'anunciar el Missatge de la salvació als homes que encara no coneixen Jesucrist». I va explicar que en curs de les reflexions sinodals —que el Papa seguí cada dia amb molta atenció, perquè per a ell era com una oportunitat de prendre el pols a la salut de l'Església a tots els continents— també es va subratllar que hi ha molts llocs a l'Àfrica, Àsia i Oceania on els habitants, sense ser-ne moltes vegades plenament conscients, esperen amb gran expectativa el primer anunci de l'Evangelí. «Per tant —va fer notar el Papa— és necessari resar a l'Esperit Sant perquè susciti en l'Església un dinamisme missioner renovat, els protagonistes del qual són de manera especial els agents pastorals i els fidels laics.»

Òbviament, l'anomenada missió *ad gentes* és l'activitat que correspon a la predicació de l'Evangelí i la implantació de l'Església a les terres de missió. He escollit per a aquest comentari la festa de l'Epifania o la manifestació del Senyor perquè aquesta és una festa molt missional. Els tres Reis, arribats de terres llunyanes per a veure el Senyor poden personificar molt bé tots els qui esperen l'anunci de Jesús, pressentint que el Salvador és el sí de Déu Pare en l'Esperit a totes les esperances i expectatives de la humanitat. També resulta molt significatiu que l'Església, en aquest dia de Reis, celebri una de les jornades missionals de l'any cristià: el Dia del Catequista Natiu. És a dir, d'aquells laics que, a terres de missió, són uns valuosos col·laboradors dels sacerdots i dels diaques en la predicació i en l'educació de la fe.

Però s'ha dit a la vegada amb tota la raó que avui tot el món és terra de missió. També els nostres països d'antiga evangelització i de tradició catòlica secular. Benet XVI, a l'homília de la missa de clausura va fer aquesta afirmació: «la globalització ha causat un desplaçament notable de poblacions; així doncs, el primer anunci també s'imposa als països d'antiga evangelització. Tots els homes tenen dret a conèixer Jesucrist i el seu Evangelí; i això li correspon el deure dels cristians, de tots els cristians —sacerdots, religiosos i laics— d'anunciar la Bona Nova».

Abans he fet esment de la petició del Papa que ens convida a pregar a l'Esperit Sant perquè susciti en l'Església un dinamisme missioner renovat. Crec que aquest és un dels punts crucials de l'Any de la Fe que estem celebrant. Res és més necessari i més urgent que demanar a l'Esperit Sant que obri els cors de molts homes i dones d'avui a la Paraula de l'Evangelí i a la vivència de la fe. Ens hi va la fecunditat d'aquest Any que el Sant Pare ens ha proposat.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA



IZASKUN DE ITUARTE

Veus catòliques

La plataforma de comunicadors *Catholic Voices*, sorgida l'any 2010 per ajudar els catòlics a comunicar i a augmentar la seva presència davant l'opinió pública, ha format el primer grup de portaveus a Barcelona. Ara ja poden aportar el seu punt de vista en aquells temes que es plantegin. La Izaskun de Ituarte, que és mare de família —té tres fills—, advocada i interiorista, ha realitzat la formació teòrica i tècnica per ser portaveu de la plataforma (www.catholicvoices.cat/ / 675 740 448).

Com vas conèixer el projecte?

Va ser quan buscaven voluntaris que volguessin formar-se com a portaveus. L'objectiu que tenim és saber explicar el que diu l'Església catòlica en aquells punts que susciten polèmica, però també per saber mostrar, sense aixecar la veu ni el gest, la bellesa del missatge cristià. Penso que aquest missatge que custodia l'Església és immillorable, i que els catòlics, en general, no estem a l'alçada quan el defensem.

Què et va moure a col·laborar-hi?

Quan em van oferir la possibilitat de participar-hi, vaig pensar que Déu ens demana a cadascun de nosaltres que fem el que tenim al nostre abast, i per això em vaig apuntar al *càsting*.

Què t'ha aportat l'experiència de ser portaveu?

Me n'he adonat que la formació personal és imprescindible per poder respondre qüestions que a primera vista semblen difícils d'explicar. I he après que quan algú qüestiona algun punt no hem de sentir-nos atacats, sinó mirar d'entendre què és el que li preocupa, la intenció positiva que hi ha darrera d'aquella crítica i, a partir d'aquí, oferir-li la nostra proposta.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La persona pot ser semblança de Déu



Com a persones, hem rebut de Déu amor i coneixement, capacitat de decisió lliure i acció. Jo sóc allò que he rebut: sóc capacitat d'estimar, de perdonar, de conèixer, d'ajudar els altres, d'actuar... Però també jo sóc allò que dono: sóc lliure per compartir i donar. Rebre i donar fan créixer la persona que viu la fraternitat universal. Avui la paraula *germà* està gastada, però *germà* és la paraula adient a la família de Jesucrist. Viure universalment la germanor, la comunió fraterna, és la finalitat de la religió cristiana i, segurament, dels grans moviments religiosos.

Quan vivim realment com a persones? Ja ho he dit anteriorment: en la persona apareix quelcom de subsistent que la fa ser ella mateixa, tenim el subjecte en el qual hi ha implantada la força racional. Tenim el *moi-même*, el *jo mateix*, la *mismidad*, la identitat pròpia per la qual puc dir *jo*. Vet aquí el pol subsistent de la persona humana. Allò que la fa intransferible: *ella mateixa*.

A aquest pol li correspon el segon que és la relació. La relació ens fa comunicar amb els altres, tot donant-nos als altres i rebent dels altres. Rebent, en primer lloc, la presència comunicativa de l'altre que ens dona no només *coses seves* sinó que es dona ell mateix.

Ens pot ajudar molt a descobrir aquest segon pol tot allò que l'Evangelí ens diu sobre el Pare i la paternitat de Déu. És a dir, que som persones quan *imitem* les persones divines, concretament el Pare.

Dr. Josep M. Rovira Beloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

De la coexistència a la convivència



El cristianisme és dinàmic i des de l'origen ha viscut immers en un procés constant d'evolució. L'Evangelí és una font inesgotable d'inspiració, generadora de cultura d'acord amb els paràmetres de cada època.

Durant dos mil anys, el missatge de Jesús de Nazaret s'ha expressat en conceptes, formes artístiques, criteris ètics i institucions significatives per als homes i les dones de cada època.

L'angoixa del canvi que vivim avui dia és un sentiment que ens pot neguitejar. No són temps gens fàcils. Tampoc no van ser-ho per a Benet de Núrsia, Agustí d'Hipona, Francesc d'Assís o Ignasi de Loiola. Ells també van patir —i gaudir— la tensió provocada per aquesta adaptació de la fe a un moment històric particular. El seu gran encert fou llegir convenientment els signes dels temps i traduir el missatge de l'Evangelí a la realitat de l'època.

És imprescindible establir les regles del joc d'un diàleg renovat entre fe i cultura. El món d'avui no pot desapropiar l'experiència acumulada del cristianisme, ni la vocació de defensar els més vulnerables, ni la seva capacitat cohesionadora. Així mateix, el cristianisme no pot ignorar les aportacions de la cultura actual.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall. Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Com entrem a la vida litúrgica



Ala litúrgia, ens hi hem d'acostar amb respecte. Com quan ens trobem davant l'arbre de la creu, posem per cas. Perquè la creu ens infon aquell respecte que neix de saber que en ella morí el Salvador del món. Amb respecte ens acostem a la creu; l'adorem i, amb respecte, besem la imatge del Redemptor que la creu ens ofereix. Davant la creu no podem sinó expressar un respecte sagrat.

També és amb respecte que contemplem l'Església, sobretot quan ho fem més enllà dels batibulls i fregadissos que massa sovint ens la fan veure com desfigurada. Més enllà d'això, quan la contemplem en el que és veritablement, el poble sant de Déu, l'Esposa santa i immaculada de Crist, la vinya estimada de Déu, la Mare fecunda que ens ha engendrat a la vida divina —i podríem afegir d'altres característiques que ens donen el seu veritable rostre—, quan la contemplem així, no podem fer-ho sinó amb un gran respecte, aquell respecte que neix de saber que l'Església és una de les grans obres de Déu.

Amb la litúrgia hem de fer igual. La nostra primera actitud davant de la litúrgia és de respecte, un respecte que és gairebé aquell sant temor que és el començament de la saviesa. La nostra primera mirada a la litúrgia no ha de ser la del que diu: «Què deu ser això?», sinó la de qui contempla una obra de Déu, la de qui vol trobar la presència de Crist enmig dels seus; que es reuneixen en nom seu, per escoltar-lo i per enriquir la seva vida cristiana amb la gràcia dels sacraments.

Josep Urdeix

DEL MARTIROLOGI

Memòria de sant Ramon de Penyafort, prevere dominicà. Nascut al castell de Penyafort, al Penedès, estudià ciències jurídiques i en fou professor a Bolonya. Ingressà a l'Orde de Predicadors al convent de Santa Caterina de Barcelona i després fou cridat pel Sant Pare Gregori IX a Roma, on va aportar el seu saber en dret i teologia moral. També va escriure diverses obres d'aquests temes que van ser molt valuoses. Va morir a Barcelona, quasi centenari, el dia de Reis de 1275. Patró dels juristes i canonistes.

SANTORAL I LECTURES

- 6. ✠ Diumenge.** Epifania del Senyor. Diada dels sants Fèlix, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Doració).
- 7. Dilluns.** Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes.
- 8. Dimarts.** Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
- 9. Dimecres.** Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
- 10. Dijous.** Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà.
- 11. Divendres.** Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.
- 12. Dissabte.** Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.

☐ **Diumenge** vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a se 22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / Sl 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 /

EPIFANIA DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 60,1-6)

¡Levántate, brilla, Jerusalén, que llega tu luz; la gloria del Señor amanece sobre ti! Mira: las tinieblas cubren la tierra, y la oscuridad los pueblos, pero sobre ti amanecerá el Señor, su gloria aparecerá sobre ti; y caminarán los pueblos a tu luz, los reyes al resplandor de tu aurora. Levanta la vista en torno, mira: todos esos se han reunido, vienen a ti; tus hijos llegan de lejos, a tus hijas las traen en brazos. Entonces lo verás, radiante de alegría; tu corazón se asombrará, se ensanchará, cuando vuelquen sobre ti los tesoros del mar y te traigan las riquezas de los pueblos. Te inundará una multitud de camellos, de dromedarios de Madián y de Efá. Vienen todos de Sabá, trayendo incienso y oro, y proclamando las alabanzas del Señor.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Se postrarán ante ti, Señor, todos los pueblos de la tierra.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 3,2-3a.5-6)

Hermanos:

Habéis oído hablar de la distribución de la gracia de Dios que se me ha dado en favor vuestro. Ya que se me dio a conocer por revelación el misterio, que no había sido manifestado a los hombres en otros tiempos, como ha sido revelado ahora por el Espíritu a sus santos apóstoles y profetas: que también los gentiles son coherederos, miembros del mismo cuerpo y partícipes de la promesa en Jesucristo, por el Evangelio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 2,1-12)

Jesús nació en Belén de Judea en tiempos del rey Herodes. Entonces, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: «¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido? Porque hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo.»

Al enterarse el rey Herodes, se sobresaltó, y todo Jerusalén con él; convocó a los sumos sacerdotes y a los escribas del país, y les preguntó dónde tenía que nacer el Mesías. Ellos le contestaron: «En Belén de Judea, porque así lo ha escrito el profeta: “Y tú, Belén, tierra de Judea, no eres ni mucho menos la última de las ciudades de Judea, pues de ti saldrá un jefe que será el pastor de mi pueblo Israel.”» Entonces Herodes llamó en secreto a los magos para que le precisaran el tiempo en que había aparecido la estrella, y los mandó a Belén, diciéndoles: «Id y averiguad cuidadosamente qué hay del niño y, cuando lo encontréis, avisadme, para ir yo también a adorarlo.»

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en camino, y de pronto la estrella que habían visto salir comenzó a guiarlos hasta que vino a pararse encima de donde estaba el niño. Al ver la estrella, se llenaron de inmensa alegría.

Entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo los cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso, y mirra.

Y habiendo recibido en sueños un oráculo, para que no volvieran a Herodes, se marcharon a su tierra por otro camino.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum, i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar, i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madián i d'Efà; tots vénen de Sabá portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 3,2-3a.5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes.

El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,1-12)

Quan va néixer Jesús, a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge». El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: “Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble”». Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.»

Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa.

Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra.

Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.



L'adoració dels Reis. Pintura de Fra Angelico, Museu del Prado (Madrid)

MISSA DIÀRIA (LMD)

Reis o mags d'Orient: Melcior, Caspar i Baltasar.

Accés al Breviari



Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.): 1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25.

Dimarts: 1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44.

Dimecres: 1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52.

Dijous: 1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a.

Divendres: 1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16.

Dissabte: 1Jn 5,14-21 / SI 149 / Jn 3,22-30.

(2a setm.): Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 / Lc 3,15-16.21-22).

COMENTARI

Venim d'Orient per adorar el vostre Rei



En aquest dia de l'Epifania del Senyor domina en les lectures el tema de la llum. El profeta Isaïes profetitzava la claror de la glòria del Senyor sobre la ciutat de Jerusalem, de manera que tots els pobles s'acosten a la seva llum i busquen la claror de la seva albada. De la mateixa manera, els mags d'Orient arriben a Jerusalem cercant el rei dels jueus que la llum de l'estrella els ha indicat.

Per als antics, tota la creació parla de Déu que l'ha creada. El món és un llibre obert que revela la presència del seu autor. I, així, les estrelles són una llàntia encesa en la immensitat del cel que ens revela el naixement i la vida de les persones i dels pobles. Els mags de Mèdia i Pèrsia eren sacerdots especialitzats en l'observació del cel i dels seus canvis per a extraure'n una paraula de part de Déu.

En el text de l'evangeli d'avui, Déu ens adreça cap a Jesús per dos camins complementaris: per l'estrella que segueixen els mags i per la Sagrada

Esriptura que llegeixen els lletrats de Jerusalem. I, a la Bíblia, l'anunci ve sempre acompanyat d'un signe; així, l'anunci del nou «rei dels jueus» que marca l'estrella, i del «príncep que pasturarà Israel» que indica les paraules del profeta, troben l'acompliment en el signe de la casa on s'estan el nen i Maria, la seva mare. Això els omple d'alegria.

Així se'ns revela el secret de què ens parla la carta als Efesios: «Des d'ara tots els pobles comparteixen la mateixa promesa en l'evangeli de Jesucrist». Els primers a viure-ho són els mags d'Orient. Ells són els primers a trobar i gaudir del Messies d'Israel, que és, a més, el Salvador dels pobles pagans.

«Aneu i busqueu-lo ben bé» havia indicat Herodes als mags; i ells van, el busquen, el troben i li presenten el seu homenatge: or, encens i mirra. Béns preuats, dignes de tot un Rei que és Déu fet home per nosaltres; però que no són sinó expressió d'un homenatge més pregon, l'homenatge de la fe sincera en el Salvador del món.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 6 de gener, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral.

Del diumenge dia 6 al divendres dia 11 de gener. Dirigeix els Exercicis Espirituals als sacerdots de la diòcesi de Getafe.

▶ NOTÍCIES



Mons. Cristau confereix ministeris a Granollers.

El divendres dia 14 de desembre a les 8 del vespre Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Dintre de la celebració va instituir acòlit el Sr. Jesús de la Ossa Olivas, de Granollers, i lectors els Srs. Josep M. Fernández Sabaté, de la Garriga, i a Paolo Petrolillo de Terrassa. Tots tres s'estan preparant per al diaconat permanent a la diòcesi. Varen concelebrar diversos preveres i els acompanyaren les famílies i les comunitats parroquials.

El Sr. Bisbe assisteix al Pessebre Vivent del Roser de Cerdanyola. El diumenge dia 16 de de-



Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del divendres 18 al divendres 25 de gener.

- Conferència:** a càrrec del Dr. Antoni Matabosch sobre l'evolució de l'Ecumenisme des del Concili Vaticà II. Dissabte, dia 19, a les 17.30 h, a la Sala Capitular de la Catedral. Acte organitzat amb col·laboració de l'ISCREB i del Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa.
- Pregària unida:** Dimecres 23 a les 21 h a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa.
- Vespres ecumèniques:** Divendres dia 25, a les 7 de la tarda, a la Catedral de Terrassa. Aquest dia, festa de la Conversió de l'Apòstol Sant Pau, es clou la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

sembre Mons. Josep Àngel Saiz Meneses assistí a la representació del Pessebre Vivent que cada any organitza l'Esplai El Roser de l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès. En aquesta ocasió es va realitzar per primera vegada al pati de l'Escola Saltells amb assistència de 500 persones, entre elles la Sra. Alcaldessa de Cerdanyola del Vallès. En acabar, el Sr. Bisbe digué unes paraules de felicitació a tots els assistents i, en especial, als infants i monitors de l'Esplai.

▶ AGENDA

Pregària davant el Santíssim. Amb motiu de l'Any de la Fe, a l'església de St. Francesc (Hospital) que forma part de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa, hi ha l'Exposició del Santíssim Sagrament i la pregària d'adoració cada dimecres no festiu de 9.30 h a 20.30 h.

Actes de pregària a la Catedral. *Laudes:* de dilluns a dissabte a les 8.35 del matí. *Vespres:* els

diumenges a les 19 h. *Exposició del Santíssim Sagrament:* dijous de 18 a 19.45 h; diumenges, després de les vespres (19.20 h). *Sant Rosari, Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, Salve i Virolai:* dissabtes a les 17.45 h.

Pregària per a infants de 0 a 7 anys. Dissabte dia 19 de gener, a les 17.30 h, a la parròquia de la Puríssima de Sabadell.

Primer pelegrinatge diocesà a Terra Santa amb motiu de l'Any de la Fe. Del 24 d'abril a l'1 de maig. Presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. Visita als llocs de la vida de Jesús, el Senyor. Viatge en avió. Preu: 1.529 euros. 90 places distribuïdes per orde d'inscripció. Inscripcions al tel. 934 673 244. Informació: www.bisbatdeterrassa.com.

Trobades de formació carmelitana. *Les quartes estances. El xiulet del pastor: el recolliment,* a càrrec de la Gna. Teresa Rofes, carmelita descalça de Terrassa. Dilluns dia 28 de gener, a les 20 h: a la Sala Miriam de Barcelona; a les 21.30 a la Sala del Carme de Badalona. Dimarts dia 29 de gener a les 20 h al Santuari de Santa Teresina de Lleida. Dilluns dia 4 de febrer, a les 19.30 h als PP. Carmelites Descalços de Tarragona.

▶ EN LA PAU DE CRIST

Mn. Pere Campanyà Ribó, prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, lliurà l'ànima a Déu el dia 4 de desembre als 89 anys d'edat i 63 de sacerdoti. Ordenat l'any 1949, el seu primer destí fou el de vicari de la parròquia de Sant Pere de Rubí (1949-1950).



Any de la Fe. Trobareu informació i materials a la següent adreça: www.bisbatdeterrassa.org en el link *Any de la Fe*. Hi trobareu les *Píndoles del Concili:* Textos breus extrets dels Documents del Concili Ecumènic Vaticà II.

REMAD MAR ADENTRO

Todo el mundo es hoy tierra de misión

El reciente Sínodo de los Obispos sobre la nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana que se ha celebrado en Roma el pasado mes de octubre, señalaba tres líneas pastorales para la Iglesia. La primera se refiere a una adecuada preparación y pedagogía de los sacramentos de la iniciación cristiana.

En este comentario deseo referirme a la segunda línea señalada por el Papa. «La Iglesia —dijo textualmente— tiene la tarea de evangelizar, de anunciar el Mensaje de salvación a los hombres que aún no conocen a Jesucristo». Y explicó que en el transcurso de las reflexiones sinodales —que el Papa siguió cada día con mucha atención, pues era para él como una oportunidad para auscultar la salud de la Iglesia en todos los continentes— se subrayó también que existen muchos lugares en África, Asia y Oceanía donde los habitantes, muchas veces sin ser plenamente conscientes de ello, esperan con gran expectativa el primer anuncio del Evangelio. «Por tanto —subrayó el Papa—, es necesario rezar al Espíritu Santo para que suscite en la Iglesia un renovado dinamismo misionero, cuyos protagonistas son de

modo especial los agentes pastorales y los fieles laicos.»

Obviamente, la llamada misión *ad gentes*, es la actividad que corresponde a la predicación del Evangelio y la implantación de la Iglesia en tierras de misión. He escogido para este comentario la fiesta de la Epifanía o la manifestación del Señor porque esta es una fiesta muy misional. Los tres Reyes llegados desde lejanas tierras para ver al Señor pueden muy bien personificar todos cuantos esperan el anuncio de Jesús, presintiendo que el Salvador es el sí de Dios Padre en el Espíritu a todas las esperanzas y expectativas de la humanidad. Resulta también muy significativo que la Iglesia, en este día de Reyes, celebre una de las jornadas misionales del año cristiano: el Día del Catequista Nativo. Es decir, de aquellos laicos que, en tierras de misión son unos valiosos colaboradores de los sacerdotes y de los diáconos en la predicación y en la educación de la fe.

Pero se ha dicho asimismo con toda razón que todo el mundo es hoy tierra de misión. También nuestros países de antigua evangelización

y de secular tradición católica. Benedicto XVI, en la homilía de la misa de clausura hizo esta afirmación: «la globalización ha causado un notable desplazamiento de poblaciones; por tanto, el primer anuncio se impone también en los países de antigua evangelización. Todos los hombres tienen el derecho de conocer a Jesucristo y su Evangelio; y a esto corresponde el deber de los cristianos, de todos los cristianos —sacerdotes, religiosos y laicos— de anunciar la Buena Noticia».

He mencionado antes la petición del Papa que nos invita a rezar al Espíritu Santo para que suscite en la Iglesia un renovado dinamismo misionero. Creo que este es uno de los puntos cruciales del Año de la Fe que estamos celebrando. Nada es más necesario ni más urgente que pedir al Espíritu Santo que abra los corazones de muchos hombres y mujeres de hoy a la Palabra del Evangelio y a la vivencia de la fe. Nos va en ello la fecundidad de este Año que nos ha propuesto el Santo Padre.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa